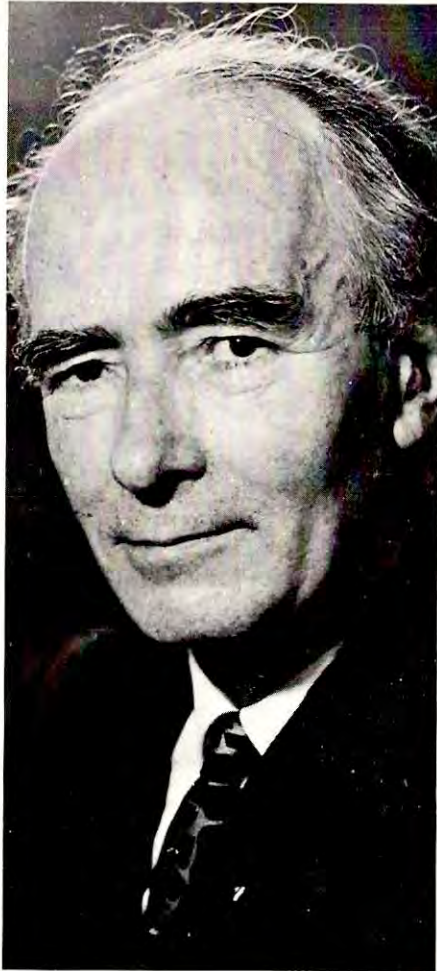

TRYGVE BRATTELI

**EF gir oss
råderett**

Utgitt av
"JA til EF"
Aksjonen

HVA ER NÅ HOVEDSAKEN?

Jeg tror ikke en får tak i det som virkelig er dagens Europa, hvis en starter med å stille spørsmål om: Skal nå den myndighet som i dag er tillagt det og det kommunestyret, føres over til et kontor i Brussel eller et eller annet fjernt sted? Det er ikke derfra problemene reiser seg. Det som er det viktige i menneskehetens hele historie og fram i vår tid, er at utviklingen beherskes av en rekke faktorer — noen vil kalle det krefter — som virker sterkt og dyppt på hele utviklingen — faktorer og krefter som aldri noen gang har vært behersket av nasjonalstatenes konstitusjonelle myndigheter.

Fundamentale spørsmål som fred eller krig har vært avgjort,

og altfor ofte i negativ retning, nettopp fordi en ikke har funnet fram til metoder for å beherske faktorer av denne art, som ligger helt utenfor enkeltstatenes suverenitet og herredømme. Derfor ser vi også i vår tid denne grunntendens til å skape organer hvor land i fellesskap kan beherske slike faktorer som det enkelte land i sin suverenitet ikke kan beherske. Det gjelder konjunkturbevegelser, det gjelder tempoet i veksttendensene rundt i landene, det gjelder valuta-spørsmål, som vi har meget ferske illusjoner av, det gjelder forurensningsproblemer og miljøvern, som er blitt så brennende aktuelt over hele verden.

VI TRENGER ORGANER SOM KAN BEHERSKE KREFTENE!

På område etter område i noen av de viktigste og mest fundamentale spørsmål i menneskehetens videre tilværelse virker det i verden faktorer som ikke kan mestres av enkeltstatenes regjeringer og av enkeltstate-

nes suverenitet. Det som er det interessante ved internasjonale og også regionale organisasjoner, er de felles forsøk på å oppfange dette i fellesorganer som kan beherske disse kreftene som enkeltstat-

ene **ikke** kan beherske. Det er det som er siktemålet. Ut fra det siktemålet vil det formodentlig være mulig å få til en

rimelig fornuftspreget diskusjon om hva en her egentlig står overfor.

– KREFTER SOM TIL NÅ IKKE HAR VÆRT BEHERSKET

Snakker en med levende mennesker rundt om i de vesteuropeiske land, møter en de samme problemer, de samme ønsker om å finne utvei til å kunne gjøre noe med disse problemene.

Det som for meg står som det

avgjørende er å legge under menneskelig herredømme — altså under suverenitet — krefter som til nå ikke har vært behersket fordi en ikke har hatt fellesorganer til å ta seg av dem og fordi det ligger utenfor enkeltstatenes krefter.

HVEM HADDE GLEDE AV VALUTASPILLET!

Vi har en meget fersk illustrasjon i det valutaspill som utfoldet seg for kort tid siden. Hvem hadde glede av det? Småstatene, bøndene, fiskerne? Det er en del valutahaier som har glede av slike perioder da kursene svinger sterkt og da det er uklart hvor de til slutt vil havne. Men det må være åpenbart for all verden at dette primitive spill som vi har iaktatt gang på gang, ligger formelig og roper på at ansvarlige starter treffer tiltak for å kunne beherske slike forhold. Både der og på andre områder er det

uløste spørsmål. For meg er det viktigste å kunne etablere en menneskelig suverenitet på forhold hvor det i dag ikke eksisterer, fordi det ligger utenfor enkeltstatenes herredømme. Men det kan selvfølgelig også melde seg behov for at stater på felter som mer eller mindre ligger under deres herredømme — avtaler å opprette **en felles suverenitet** til erstatning for den spalting av enkeltstatenes avgjørelser som nå preger mye av utviklingen, bl.a. for å få herredømme over de mer grunnleggende krefter.

UTVIKLINGEN HAR LÆRT NORGE: VI TRENGER FELLESSKAP!

Hvor perfekt vi enn innrettet oss i et lite land som Norge, har den tidligere utvikling lært oss at hele spillet kunne bli slått overende fra tid til annen hvis en ikke også var med og fikk herredømme over de internasjonale krefter. Derfor ble

det et sentralt punkt i opplegget av hele den økonomiske politikken fra begynnelsen av 1950-årene å søke å etablere et samarbeid, et fellesskap omkring disse ting, slik det den gang skjedde i mye løsere former gjennom OECD.

Til «JA TIL EF»-aksjonen, Cort Adlersgt. 16, Oslo 2.
Tlf. 56 51 85 - Postboks 2599, Solli, Oslo 2.

Jeg ønsker å tegne meg som støttemedlem og vil gi
et bidrag på kroner

- som ☐ er sendt over postgiro 210811
☐ er sendt over bankgiro 8200.01.40208
☐ følger vedlagt i sjekk
☐ Jeg ønsker informasjonsmateriell tilsendt
☐ Jeg ønsker å delta i det lokale arbeid.

Navn

Adresse

Kontroll: Ildal, Waaler & Co., statsautoriserte revisorer

Si JA til EF

